

РЕШЕНИЕ

№ 5185

гр. София, 02.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 02.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

като разгледа дело номер **2640** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Б. М. И. АД, ЕИК:[ЕИК], [населено място], [улица], представлявано от А. Г. П., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт (РА) № Р- 22220219001757-091-001/03.10.2019 г., издаден от В. В. В., началник сектор „Ревизии“, при дирекция „Контрол“ при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) С., орган, възложил ревизията и Г. С. Б., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 2196/27.12.2019 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) - С..

С жалбата се изразява искане за отмяна на РА като неправилен и незаконосъобразен, в частта му, с която на дружеството са определени задължения за довносяне по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г. в размер на 55 380,00 лв. и лихви в размер на 19 709,14 лв. Жалбоподателят оспорва РА с твърдението, че е неправилен, издаден в противоречие с материалноправните разпоредби на закона и при съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди, че органите по приходите са тълкували определени факти и обстоятелства по начин, който е довел до незаконосъобразно определяне на задължения на жалбоподателя. Изразено е искане за отмяна на ревизионния акт в оспорената част.

Жалбоподателят, редовно призван за съдебното заседание се представлява от адв. Б., който поддържа доводите, изложени в жалбата, както и искането актът да бъде

отменен. Претендира разноски.

Ответникът - директор на дирекция ОДОП - С., чрез юрк. К. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.

Административен съд София - град, III отделение, 16 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По силата на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220219001757-020-001 от 22.03.2019 г., връчена по електронен път на 05.04.2019 г., издадена от Д. И. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Б. М. И. АД за определяне на задълженията по ЗКПО за 2015 г. С Решение №Р-22220219001757-098- 001 от 18.04.2019 г., издадено от и.д. директор на ТД на НАП С. и на основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК, производството е възложено на В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.. Със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22220219001757-020-002 от 02.07.2019 г., издадена от В. В. В., е продължен срокът за приключване на ревизионното производство до 05.09.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220219001757-092-001 от 12.09.2019 г., връчен по електронен път на 13.09.2019 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу издадения РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22220219001757-091-001 от 03.10.2019 г., издаден от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Г. С. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 07.10.2019 г.

Срещу РА е подадена жалба с вх. № 53-04-402 от 21.10.2019 г. по регистъра на ТД на НАП - С. и вх. № 23-22-1996 от 29.10.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП. В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК е издадено решение № 2196/27.12.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което РА №Р-22220219001757-091-001 от 03.10.2019 г. е потвърден в оспорената част. Решението е прието в законоустановения срок и от компетентен орган, при условията на заместване, видно от заповед № 930/20.11.2017 г. на изпълнителни директор на НАП и заповед № 13242/06.12.2019 г. на изпълнителния директор на НАП, удостоверяваща отсъствието на титуляря на длъжността директор на дирекция ОДОП – С..

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Видно от удостоверяването за получаване на електронно съобщение, решение 2196/27.12.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С. е съобщено на 06.01.2020 г. Жалбата до АССГ е подадена от [улица].2020 г. Предвид изложеното, настоящата съдебна инстанция приема, че жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен

орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Издателите на акта са компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Съгласно чл. 7, ал.3 от ДОПК определен в закона горестоящ орган може да иземе разглеждането и решаването на конкретен въпрос или преписка от компетентния орган по приходите, съответно от публичния изпълнител, в случаите когато са налице основания за отвод или самоотвод, както и в случаите на трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения или невъзможност, произтичаща от промяна в длъжността на органа по приходите, съответно публичния изпълнител, водеща до отпадане на компетентността, и да възложи правомощията по разглеждането и решаването им на друг орган, съответно публичен изпълнител, равен по степен на този, от когото е изета преписката или въпросът. В случая, поради трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, произтичаща от промяна в длъжността на органа по приходите, с Решение №Р-22220219001757-098- 001 от 18.04.2019 г., издадено от и.д. директор на ТД на НАП С. и на основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК, производството е възложено на В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.. Тази законова възможност изрично е регламентирана, поради което съдът приема за спазено изискването на чл. 119, ал. 2 от ДОПК РА да бъде издаден от органа, възложил ревизията. РА, РД и ЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени и веществени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. С оглед на това съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

В хода на производството не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на акта.

Между страните не се спори, че основната дейност на Б. М. И. АД през ревизирания период е търговия на едро с медицински изделия и апаратура, монтаж, демонтаж и сервисна дейност на медицинска апаратура.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на дружеството и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22220219001757-040-001 от 10.04.2019 г. В отговор с писмо вх. №1453-00-2813 от 02.05.2019 г. са представени документи и писмени обяснения.

С Протокол №Р-22220219001757-П.-001 от 07.08.2019 г. са приобщени доказателствата, събрани при извършена ревизия на дружеството по ЗДДС, приключила с РА №Р-22220218004588-091-001 от 30.07.2019 г.

След анализ на събраните доказателства са констатирани следните факти и обстоятелства:

За 2015 г. от ревизираното лице е подадена годишна данъчна декларация /ГДД/ със счетоводен финансов резултат - печалба в размер на 106 586,21 лв., данъчен финансов резултат - печалба в размер 53 261,23 лв. и корпоративен данък в размер на 5 326,12 лв. Декларирани са приходи, общо в размер на 13 387 493,77 лв., формирани от

доставка на „апаратура за хеликална терапия“ и „роботизирана система за стереотактична радиохирургия“ на Министерство на здравеопазването. Разходите общо в размер на 13 280 907,56 лв. са формирани от изписване отчетната стойност на продаденото медицинско оборудване /счетоводна сметка 207/ в размер на 11 758 738,54 лв., сметка 602 „Разходи за външни услуги“ в размер на 1 128 962,02 лв., разходи за заплати, разходи за социални осигуровки и надбавки, разходи за командировки, разходи за монтаж на медицинско оборудване и други разходи.

При извършената ревизия на дружеството, приключила с РА №Р-22220218004588-091-001 от 30.07.2019 г., са изследвани доставките от БМ Г. И. Е., ЕИК[ЕИК]. Установено е, че ревизираното лице е получател по фактура №10...0252 от 11.08.2015 г. в размер 348 500,00 лв., ДДС в размер на 69 700,00 лв. и фактура №10...0255 от 28.08.2015 г. на стойност в размер на 205 300,00 лв., и ДДС в размер на 41 060,00 лв. с предмет на доставката „съгласно договор“. Представен е договор за доставка от 01.08.2015 г., съгласно който Б. М. И. АД възлага на БМ Г. И. Е. да достави и прехвърли собствеността на специализирана медицинска апаратура „нов мултилистен компютър - томограф скенер за лъчепланиране“. За изпълнението на предмета на договора възложителят се задължава да заплати на изпълнителя обща цена в размер на 591 640,00 лв. без ДДС, като заплаща авансово сумата в размер на 553 800,00 лв. без ДДС в срок до 31.08.2015 г., а останалите 10% от стойността на доставката в 10-дневен срок, след приемане доставката, монтажът и провеждането на предварителни изпитвания, въвеждането в експлоатация на апаратурата, и извършване на обучението на медицински персонал, посочен от възложителя.

При извършена насрещна проверка в хода на ревизионното производство приключило с РА №Р-22220218004588-091-001 от 30.07.2019 г., на БМ Г. И. Е., документирана с Протокол за извършена насрещна проверка/ПИНП/ №П-22220218195407-141-001 от 13.12.2018 г. са представени фактури, договор, счетоводни справки и банкови извлечения. От банковите извлечения е установено, че по разплащателната сметка на БМ Г. И. Е. са преведени суми общо в размер на 664 560,00 лв. от Б. М. И. АД. Управителят на БМ Г. И. Е. посочва, че „доставката не е изпълнена поради замразяване на развитието на проекта с опция за доставка в новопосочен обект“. БМ Г. И. Е. е отразило издадените фактури на ревизираното лице по счетоводна сметка 750 „Приходи за бъдещи периоди“.

Б. М. И. АД е отразило платените суми, за които са издадени процесните фактури на стойност в размер 553 800,00 лв. без включен ДДС по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Отбелязано е, че осчетоводяването по този начин на извършените плащания по фактурите, отразява признаване на разход за текущия период, при преведен аванс за доставка на апаратура. Направено е заключение, че Б. М. И. АД неправомерно е завишило направените разходи за 2015 г. със сумата в размер на 553 800,00 лв.

Предвид изложеното и на основание чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО във връзка с чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат за 2015 г. е коригиран в посока увеличение със сумата в размер на 553 800,00 лв. След извършената корекция е установен данъчен финансов резултат в размер на 607 061,23 лв., корпоративен данък в размер на 60 706,12 лв. и корпоративен данък за донасяне в размер на 55 380,00 лв. За 2015 г. е установено, че ревизираното лице не е правило авансовите вноски. В ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2014 г. ревизираното лице декларира размер на авансовите вноски за 2015 г. 0,00 лв. Органите по приходите са се позовали на разпоредбата на

чл. 89, ал. 1 от ЗКПО, съгласно която, когато дължимият годишен корпоративен данък надвиши с над 20 на сто сумата от определените месечни авансови вноски за съответната година или когато 75 на сто от дължимия годишен корпоративен данък надвиши с над 20 на сто сумата от определените тримесечни авансови вноски за съответната година, върху превишението над 20 на сто се дължи лихва. Установено е, че ревизираното лице през 2015 г. е следвало да прави тримесечни авансови вноски по реда на чл. 85 от ЗКПО, във връзка с което органите по приходите са начислили лихви върху сумата в размер на 3 994,59 лв. /5 326,12 x 0,75% = 3 994,59/ за периода от 16 април до 31 декември на 2015 г., съгласно чл. 89, ал. 5 от ЗКПО в размер на 288,98 лв. По делото, без оспорване е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза. След извършена проверка на събраните в ревизионното производство и приложени към административната преписка писмени доказателства вещото лице установява, че в счетоводството на жалбоподателя е извършено следното осчетоводяване, което се проследява от Справка от счетоводството на жалбоподателя „Аналитична справка в лева за движението на сметка 4111 „Клиенти в лева” за периода януари-декември на аналитична сметка 4011 Доставчици в лева за периода.

От справката се установява, че по всяка от процесните фактури е взета следната счетоводна операция :

По фактура [ЕГН]/11.08.2015 г.:

Дебит смет.см-ка 6029 „Разходи за външни услуги” = 348 500 лв.

Дебит смет.см-ка 4531 ”Начислен ДДС покупки” = 69 700 лв.

На кредит смет.см-ка 401 ”Доставчици” = 418 200 лв.

По фактура [ЕГН]/28.08.2015г. :

Дебит смет.см-ка 6029 „Разходи за външни услуги” = 205 300 лв.

Дебит смет.см-ка 4531 ”Начислен ДДС покупки” = 41 060 лв.

На кредит смет.см-ка 401 ”Доставчици” = 246 360 лв.

В счетоводството на доставчика БМ Г. И. Е. е констатирано следното осчетоводяване, което се проследява от Справка от счетоводството на доставчика БМ Г. И. Е. „Аналитична справка в лева за движението на сметка 4111 ”Клиенти в лева” за периода януари-декември на аналитична сметка 4111 0073 по клиента Б. Мед И..

От справката се установява, че по всяка от процесните фактури е взета следната счетоводна операция :

По фактура [ЕГН]/11.08.2015 г. :

Дебит смет.см-ка 4111 0073 „Клиенти, анал. Б. Мед И.” = 418 200 лв.

На кредит смет.см-ка 750 ”Приходи за бъдещи периоди” = 348 500 лв.

На кредит смет.см-ка 4532 ”Начислен ДДС продажби” = 69 700 лв.

По фактура [ЕГН]/28.08.2015г. :

Дебит смет.см-ка 4111 0073 „Клиенти, анал. Б. Мед И.” = 246 360 лв.

На кредит смет.см-ка 750 ”Приходи за бъдещи периоди” = 205 300 лв.

На кредит смет.см-ка 4532 ”Начислен ДДС продажби” = 41 060 лв.

Предвид начина на счетоводно отразяване на процесната доставка вещото лице установява, че жалбоподателят е възприел и приел актива като разход, поради което е осчетоводена стоката като разход за външни услуги. Направено е заключение, че не може да се направи положителен извод за спазване на счетоводното законодателство по отношение на осчетоводяването при жалбоподателя на процесната доставка.

По искане на жалбоподателя, по делото е назначена допълнителна съдебносчетоводна експертиза, със задача да се извърши проверка на място в счетоводството на Б. М. И.

АД. Видно от депозирано становище на вещото лице от 26.01.2022 г., след извършената проверка на място в счетоводството са констатирани същите данни, описани в основното заключение и изложени по-горе.

В резултат от административното обжалване на РА, с решение № 2196/27.12.2019 г. горестоящият административен орган – директора на дирекция ОДОП С. приема, че неправилно органите по приходите, при извършването на увеличението на счетоводния финансов резултат са се позовали на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, във връзка с чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО, като е призната постоянна данъчна разлика. Посочва, че в хода на обжалването на РА № Р-22220218004588-091-001 от 30.07.2019 г., с който са определени задълженията на Б. М. И. Е. по ЗДДС за данъчните периоди от м. 08.2015 г. до м. 12.2015 г., от дружеството е представен анекс от 30.08.2019 г. по договор за доставка от 01.08.2015 г., сключен с БМ Г. И. Е.. С анекса са променени параметрите на доставката на специализираната медицинска апаратура и срокът на изпълнение на договора е удължен до 15.03.2020 г. С Решение №1934 от 18.11.2019 г. на дирекция ОДОП С. е постановено, че е уточнен производителят и са описани подробно технически параметри на заявената апаратура. Решаващият орган не е кредитирал констатациите на органите по приходите за симулативност на договора и за невъзможност изпълнителят да изпълни задължението, произтичащо от сделката. Ревизионният акт, в частта на установените резултати по ЗДДС поради непризнат данъчен кредит по фактурите, издадени от БМ Г. И. Е. е отменен.

Относно процесния РА № Р- 22220219001757-091-001/03.10.2019 г., с който са определени задължения по реда на ЗКПО за периода на финансовата 2015 г., решаващият орган е приел, че финансовият резултат е увеличен правилно, но поради съображения, различни от посочените в РА. Изложени са мотиви, че в конкретния случай се касае за разход, отчетен в нарушение на счетоводното законодателство, който не се признава за данъчни цели в годината на счетоводното отчитане. Формулиран е извод, че увеличението на счетоводния финансов резултат през 2015 г. следва да бъде извършено на основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО.

Съгласно чл. 16, ал.1 от ЗКПО когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Според ал.2, т. 4 на разпоредбата за отклонение от облагане се смята и начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени.

В резултат от ревизионното производство е установено, че между Б. М. И. АД и БМ Г. И. Е. е сключен договор от 01.08.2015 г. за доставка на медицинска апаратура до мястото на доставка, посочено в договора; Осигуряване на монтаж/инсталация и въвеждане в експлоатация на доставената медицинска апаратура; Организиране обучение на персонала на Възложителя за работа с доставената медицинска апаратура; Осигуряване на гаранционно обслужване на доставената медицинска апаратура и доставка на необходимите части и материали, в рамките на гаранционния срок, посочен в офертата на

Изпълнителя и който е 12 месеца, считано от датата на подписване на приемо - предавателния протокол за въвеждане на апаратурата в експлоатация. В чл.2 от договора е уговорена цена на сделката от 591 640 лв. без ДДС, като е предвиден аванс в размер на 553 800лв. без ДДС в срок до 31.08.2015 г. и разликата в срок до 10 дни след представяне на поредица документи кумулативно (същите подробно описани в чл.3, ал.2, т.2 от договора). Безспорно е установено, че е платен аванс, във връзка с което от БМ Г. И. Е. през 2015 г. са издадени две фактури общо в размер на 553 800,00 лв. без ДДС. От ревизираното лице са представени счетоводни справки, от които се установява, че сумата в размер на 553 800,00 лв. е намерила отражение по сметка 6029 „Разходи за други външни услуги“. През 2015 г. сметката е приключена със сметка 709 „Приходи от други продажби“, която е приключена със сметка 123 „Печалби и загуби от текущата година“. Следователно отразената на разход сума в размер на 553 800,00 лв. е намерила отражение в счетоводния финансов резултат на дружеството за 2015 г. Доколкото между страните не съществува спор, че платената сума представлява аванс и заплащането ѝ предхожда изпълнението на сделката, и се очаква бъдещо такова, съдът приема за правилно изложеното от директора на дирекция ОДОП в решение № 2196/27.12.2019 г., а именно, че позоваването на разпоредбата на чл. 16, ал.2, т. 4 от ЗКПО не е коректно. Естеството на плащането като авансово предполага случването на бъдещо събитие, т.е., към момента на плащане не може да се приеме, че същото представлява възнаграждение за предоставянето на стока/услуга, което не е и няма да се осъществи.

Стопанските операции следва да се идентифицират в съответствие с тяхното съдържание, същност и икономическа реалност, в съответствие с основните принципи за признаване и оценяване на позициите, които се представят във финансовите отчети на предприятията. Посредством сметка 602 се отчитат разходите на предприятието за ползвани услуги, извършени от трети лица. Съгласно М. 16 – Имоти, машини и съоръжения (в сила за финансовата 2015 г.) дълготрайните материални активи са установими нефинансови ресурси, придобити с притежавани от предприятието средства, които имат натурално веществена форма и се използват за повече от един отчетен период в основната, административна или друга дейност, като целта е да се получи икономическа изгода от актива. Предприятията придобиват стоките си главно чрез покупка. Като база за оценяване на стоките, придобити чрез покупка се приема тяхната историческа стойност. Историческата стойност всъщност е тяхната доставна стойност. Тя включва покупната цена, вносни мита и акцизи, невъзстановими данъци, преки разходи по доставката и други разходи по придобиване, които допринасят за приваждане на стоките в готов за ползването им вид. Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 4 от Закона за счетоводството /ЗСч/ в сила до 31.12.2015 г., включително относно финансовата 2015 г., счетоводството се осъществява и финансовите отчети се съставят при съобразяването на основни счетоводни принципи, един от които е съпоставимост между приходите и разходите. Според този принцип разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието

черпи изгода от тях, а приходите следва да се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване.

В конкретния случай не е спазен принципът за съпоставимост между приходите и разходите, тъй като Б. М. И. АД е отразило счетоводно като разход сумата на заплатения аванс по издадените от БМ Г. И. ЕАД фактури, общо в размер на 553 800,00 лв. без ДДС, като не е установена и доказана полза за предприятието от направения разход, както и не е доказано, включително и в настоящото производство получаването на стоките и услугите, съгласно сключения договор, както и като цяло не е обоснован икономическият смисъл на заплатените и отразени в разход суми по отношение дейността на предприятието. Активите и пасивите се класифицират и представят във финансовите отчети при условията и по реда на приложимите счетоводни стандарти. Операциите и събитията, както и разходът по тях се признават в счетоводните регистри и се включват във финансовия отчет към момента на възникването им, а не при плащането на паричните средства или техни еквиваленти. Разходите се признават във финансовия отчет на базата на връзката им с приходите. В тази връзка в общите разпоредби на Националните счетоводни стандарти /Н./ е постановено, че разходите се признават в отчета за приходите и разходите, когато има пряка връзка между извършените разходи и получените приходи. В конкретния случай платения аванс е признат на разход, при условие, че стопанската операция отразява вземания от доставчици и се представя в актива на баланса към 31.12.2015 г.

По силата на чл. 77, ал. 1 от ЗКПО разходите, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане. Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 4 от Закона за счетоводството /ЗСч/ в сила до 31.12.2015 г., счетоводството се осъществява и финансовите отчети се съставят при съобразяването на основни счетоводни принципи, които включват съпоставимост между приходите и разходите. В конкретния случай този принцип, валиден за финансовата 2015 г. не е спазен, от което следва и че разходът е отчетен в нарушение на счетоводното законодателство, поради което правилно не е признат за данъчни цели и законосъобразно е увеличен финансовия резултат на дружеството за 2015 г.

В констативната част на ревизионния доклад органите по приходите са отбелязали, че ревизираното лице дължи лихви в размер на 288,98 лв., на основание чл. 89, ал. 1 от ЗКПО. Съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 2, ал. 1 от ЗКПО авансови вноски не правят данъчно задължените лица, чиито нетни приходи от продажби за предходната година не превишават 300 000,00 лв. Ревизираното лице за 2014 г. декларира в ГДД по чл. 92 от ЗКПО приходи от продажби в размер на 1 858,61 лв. В ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г. от ревизираното лице е отбелязано, че не е задължено да прави авансови вноски и не е приложило разпоредбата на чл. 83, ал. 3 от ЗКПО. При тези условия, Б. М. И. АД не дължи лихви, определени по реда на чл. 89 от ЗКПО. Посоченото задължение се посочва в ревизионния доклад, но задължение за лихви на това основание не е включено в таблица 1 на РА, т.е. не е определено с ревизионния акт, поради което и не се налага неговата отмяна. Определената с РА дължимата лихва е върху сумата на установения данък за

вносяне в размер на 55 380,00 лв.

С оглед на изложеното, жалбата се явява неоснователна, а оспореният ревизионен акт е законосъобразен в оспорената част, относно определени задължения за довносяне по Закона за корпоративното подоходно облагане за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г. в размер на 55 380,00 лв. и лихви в размер на 19 709,14 лв.

По делото от страна на ответника не е направено искане за присъждане на разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Б. М. И. АД, ЕИК:[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22220219001757-091-001/03.10.2019 г., издаден от В. В. В., началник сектор „Ревизии“, при дирекция „Контрол“ при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., орган, възложил ревизията и Г. С. Б., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 2196/27.12.2019 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика - С., в частта му, с която на дружеството са определени задължения за довносяне по Закона за корпоративното подоходно облагане за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г. в размер на 55 380,00 лв. и лихви в размер на 19 709,14 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в 14 дневен срок от съобщаването му.

Съдия: